

11.1.2013
654

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde “Türkiye Özürlüler Araştırması” en son Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı ve Başbakanlık Özürlüler İdaresi Başkanlığı işbirliği ile 2002 yılı Aralık ayında gerçekleştirilmiştir. Bu araştırmada, Türkiye’de özürlülerin sayısı, oranı, sosyo-ekonomik yapısı, sosyal yaşamda karşılaştıkları sorunlar, beklentileri, özürlülük türü, özrün oluş sebebi, bölgesel farklılıkların ölçülmesi ile süregelen hastalığa sahip olma oranlarının ölçülmesi hedeflenmiştir. Halen bu çalışma sonucunda elde edilen veriler kullanılmaktadır.

Yine 2006 yılında Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurulu’nun (TÜBİTAK) Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Grubu’ndan hibe alan SOBAG-104K077 proje no lu ve “Türkiye Özürlüler Araştırması 2002 İkincil Analizi”nin yapıldığını görüyoruz. Bu ikincil analiz çalışmasında, “2002 Türkiye Özürlüler Araştırması”nda toplanan tahmini veriler üzerinden engellilere sunulan hizmetler, bunlardan yararlanma durumları ve olanakları hakkında, bundan sonraki girişimler açısından bilgiye ulaşılmaya çalışılmıştır. Böylece engellilerin eğitim, meslek eğitimi, sosyal güvenliği, gelir durumu, bakım ve rehabilitasyon hizmetleri gibi engelliler açısından büyük önem taşıyan konular üzerine elde edilen bulguların, bu alanlarda görev yapan yöneticiler, uygulama alanlarında çalışan uzmanlara ışık tutması açısından dikkatlerine sunulması amaçlanmıştır.

Ülkemizde gerçek engelli sayıları tam olarak bilinmediğinden, 2002 yılında yapılan istatistikî tahmin üzerinden “yeni bir araştırma konusuna ışık tutması için” 2006 yılında TÜBİTAK tarafından desteklenen ikincil analiz yapılması çalışmanın rakamsal isabetliliği konusundaki sıkıntıları açıkça ortaya koymuştur.

Özürlülük konusunda politika üretmek ve doğru hizmet sunabilmek için mutlaka kayda dayalı verilere, veritabanına ihtiyaç duyulduğu bir gerçektir. Bunun için Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Özürlü ve Yaşlı Hizmetleri Genel Müdürlüğü “Ulusal Özürlüler Veri Tabanı Projesi” yürütmeye çalışmaktadır.

Ulusal Özürlüler Veritabanı projesinin temel hedefi, ülkemizdeki özürlü vatandaşlarımızın kişisel ve özürlülükle ilgili bilgilerinin merkezi bir veritabanında yer almasını sağlamak ve bu bilgileri yine özürlülere hizmet sunan sosyal taraflarla paylaşmaktır.

Ancak bu proje yetkili sağlık kuruluşları tarafından özürlü sağlık kurulu raporu almış ve veritabanına bilgi akışı sağlanabilen bazı kamu kurum ve kuruluşlarına herhangi bir sebepten dolayı başvurmuş özürlü bireylerin verilerinin derlenmesi ile oluşturulmakta olup, **Türkiye’de yaşayan tüm özürlü bireyleri kapsamadığı çok açıktır.**

Bu nedenle gerek veritabanının bütün engellileri temsil etmemesi, gerekse de hizmet sunumuna yönelik kayda dayalı bütünsel veri içermemesi araştırma sonuçlarının güvenilirliği konusunda sıkıntılar olduğunu açıkça ortaya koymakta ve bu şekilde elde edilen bilgilerle engellilerin ihtiyaçlarının karşılanamayacağı, onlara hizmet sunulamayacağı da açıktır. Örneğin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı öncesinde her yıl 30.000 engelli istihdam edileceğini belirtilmişken, 2013 yılında 5423 engelli istihdam edileceğini bildirilmiştir. Bu sayıların nasıl saptandığı, ölçütün ne olduğu, engellilerimize sunulan sağlık hizmetlerinin de verimliliği belirsizdir. Halen engellilere ilişkin istatistikî veriler 2002 yılına ait olan “Türkiye Özürlüler Araştırması” ile ya da Dünya Sağlık Örgütü’nün (WHO) tahminleri

kullanılmaktadır. Aslında kayıt sistemleri gelişmiş olan ülkeler, özürllülere ilişkin bilgileri kurumlarındaki kayıtlarından elde etmektedir. Belirli aralıklarla yapılan araştırmalarla da kurum kayıtlarında mevcut olmayan bilgileri derlemektedir.

Bu nedenle, Türkiye’de engellilerin sayısı, oranı, sosyo-ekonomik yapısı, sosyal yaşamda karşılaştıkları sorunlar, beklentileri, engellilik türü, engelin oluş sebebi, bölgesel farklılıkların ölçülmesi ile süregelen hastalığa sahip olma oranlarının ortaya çıkartılması, 2002 yılından bu yana engellilik araştırması yapılmamasının nedenleri ve kayda dayalı bütünsel veriye sahip olunmamasının doğurduğu sonuçların araştırılması konusunda Anayasamızın 98 inci maddesi ve TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince bir Araştırma Komisyonu kurulmasını saygılarımızla arz ederiz. 10.01.2013

Alaattin Zükesel

Mutkibi Meroptu
Roni mu

Selshaltu
Kardakulmetek
GİRESEKULU

Ayden Ayayden
ist. Mv.

Dr. Alkan

Dr. Ayhan Güneş

Işınur. mu

Ali

Engin ALIAY
Sığır mu.

Stuhut

Hülya

Prof. Dr. Hülya Güven
CHP İzmir Milletvekili

Mehmet Volkan Canaklı
Trabzon mv.

Binnaz Toprak, ist. m.v.
B. Toprak

Dr. Celal DİNGER

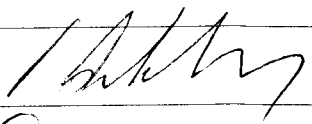
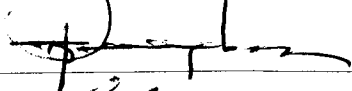
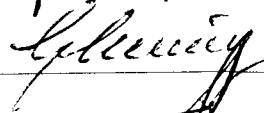
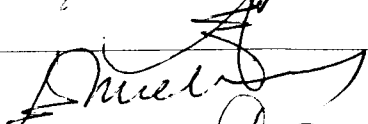
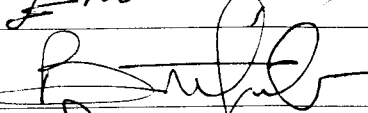
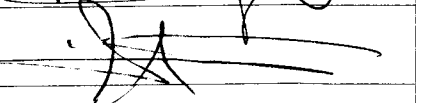
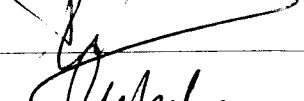
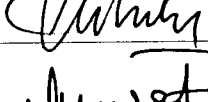
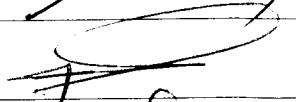
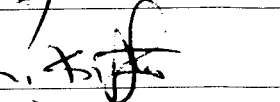
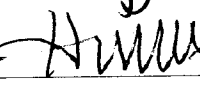
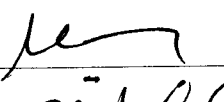
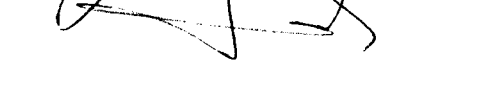
İstanbul Milletvekili

İlke Eser Danışman
İstanbul mv.
Celal

M. Rıza Yolsinkaya
Bartın MV

R. Y.

Sedef Tüccik
İstanbul MV
Tüccik

ADI - SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZASI
Turgut Dibeç	Kırklareli	
Candan Yılmaz	TEKİRDAĞ	
Mehmet Hilal Köpken	Kocaeli	
Seileyman Çelebi	İST.	
Kâzım Kült	ESKİ	
İlhan Çetin	İST.	
ERGÜL AYMAN GÜLER	İZMİR	
222 Çetin	Ankara	
Ali Rıza Özlü	Muş	
Haydar Akar	Kocaeli	
Aylin Nazlıoğlu	Ankara	
Mehmet Duden	Hatay	
DOĞAN ŞAFAR	NİĞDE	
Ömer Şahzadehan	Muş	
Mahmut Tanrı	İST.	
2. Kerim Özkan	BURSA	
Hüseyin Aygün	Tunceli	
Ferit Mehmet Akdoğan	İST.	
Gürküt Akar	Antalya	
Senar KALEZİ	BURSA	
Ali Akdoğan	İST.	